ĢENERĀLADVOKĀTES KRISTĪNES ŠTIKSAS-HAKLAS [*CHRISTINE STIX-HACKL*] SECINĀJUMI, sniegti 2006. gada 18. maijā [1]

I — Ievads

1. *Verwaltungsgericht Sigmaringen* [Zigmaringenas Administratīvā tiesa] (Vācija) lūgums Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Regulas (EEK) Nr. 857/84 [2], kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 590/85 [3], 7. panta interpretāciju, kā arī ar Regulas (EEK) Nr. 1546/88 [4] 7. panta interpretāciju.

2. Runa ir par piena references daudzuma saglabāšanu gadījumā, ja nomnieks brīvprātīgi pārtrauc nomas līgumu, ja iznomātājs pats nav piena vai piena produktu ražotājs, un neplāno piena vai piena produktu ražošanu vai arī tālāku nomāšanu citam piena vai piena produktu ražotājam.

1 — Oriģinālvaloda — vācu.

2 — Padomes 1984. gada 31. marta Regula (EEK) Nr. 857/84, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 804/68 5. c pantā norādīto papildmaksājumu piemērošanai piena un piena produktu nozarē (OV L 90, 13. lpp.).

3 — Padomes 1985. gada 26. februāra Regula (EEK) Nr. 590/85, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 857/84, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā noteikto papildmaksājumu piemērošanai piena un piena produktu nozarē (OV L 68, 1. lpp.).

4 — Komisijas 1988. gada 3. jūnija Regula (EEK) Nr. 1546/88, ar ko nosaka Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā norādīto papildmaksājumu piemērošanas noteikumus (OV L 139, 12. lpp.).

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *Kopienu tiesiskais regulējums*

3. Ņemot vērā piena produktu pārprodukciju Kopienā, 1984. gadā ar Padomes 1984. gada 31. marta Regulu (EEK) Nr. 856/84, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju [5], tika ieviesti noteikumi par papildmaksājumu pienam. Saskaņā ar Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulas (EEK) Nr. 804/68 [6], kas grozīta ar Regulu Nr. 856/84, 5.c pantu tiek noteikti papildu maksājumi piena daudzumam, kas pārsniedz noteiktu references daudzumu.

5 — OV L 90, 10. lpp.

6 — Regula par piena un piena produktu kopīgo organizāciju (OV L 148, 13. lpp.)

4. Ar Regulu (EEK) Nr. 857/84 šajā sakarā tika noteikti principi maksājumu piemērošanai piena un piena produktu sektorā saskaņā ar Regulas Nr. 804/68 5.c pantu.

4. Gadījumos, kad lauku zemes nomas termiņš beidzas, nepastāvot iespējām to pagarināt ar analogiem nosacījumiem, dalībvalstis var paredzēt, ka viss references daudzums vai tā daļa attiecīgajai saimniecībai vai tās daļai, kura atbilstoši gadījumam tiek nodota vai kuras nomas līgums netiek pagarināts, ir nododams attiecīgajam ražotājam, ja tas plāno turpināt piena ražošanu.

5. Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. pantā ir noteikts:

5. Šī panta izpildes noteikumi tiek noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 804/68 30. panta procedūru." [Neoficiāls tulkojums]

"1. Saimniecības pārdošanas, iznomāšanas vai nodošanas ar mantojumu gadījumā attiecīgais references daudzums pilnībā vai daļēji tiek nodots ieguvējam [pircējam], nomniekam vai mantiniekam saskaņā ar izstrādājamajiem noteikumiem.

6. Attiecībā uz to Komisijas Regulas Nr. 1546/88 7. pantā noteikts šāds izpildes režīms:

Gadījumos, kad platības tiek nodotas publiskām iestādēm un/vai sabiedriski lietderīgai izmantošanai, neskarot 3. punkta otro daļu, dalībvalstis var paredzēt, ka viss references daudzums vai tā daļa attiecīgajai saimniecībai vai tikai tās daļai, kas tiek nodota, ir iepriekšējā ražotāja rīcībā, ja tas plāno turpināt piena ražošanu.

"Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 857/84 7. pantu un neskarot minētā panta 3. punktu, ražotāju un uzpircēju kvota A un B formulu ietvaros, kā arī references daudzums ražotājiem, kas pārdod tieši patēriņam, tiek nodots, pastāvot šādiem nosacījumiem:

[..]

1) pilnīgas saimniecības pārdošanas, iznomāšanas vai nodošanas mantojumā ga-

dījumā attiecīgais references daudzums tiek nodots ražotājam, kas pārņem saimniecību;

2) vienas vai vairāku saimniecības daļu pārdošanas, iznomāšanas vai nodošanas mantojumā gadījumā attiecīgais references daudzums tiek sadalīts starp ražotājiem, kas pārņem saimniecību, atbilstoši piena ražošanai izmantotajām platībām vai citiem objektīviem kritērijiem, ko noteikušas dalībvalstis. Dalībvalstis var neņemt vērā tādas nodotās daļas, kuru platība, kas tiek izmantota piena ražošanai, ir mazāka par dalībvalstu noteikto minimālo platību. References daudzuma daļu, kas atbilst šai platībai, pilnībā var ieskaitīt rezervē;

3) 1. un 2. punkta, kā arī ceturtās daļas noteikumi ir piemērojami saskaņā ar dažādiem valsts regulējumiem pēc analoģijas ar citiem nodošanas gadījumiem, kas ietver līdzīgu juridisku iedarbību uz ražotājiem;

4) gadījumos, kad piemēro 7. panta 1. punkta otro daļu un Regulas (EEK) Nr. 857/84 4. punktu attiecīgi par zemes nodošanu publiskām iestādēm un/vai sabiedriski lietderīgai izmantošanai, no vienas puses, un gadījumos, kad lauku nomas termiņš beidzas, nepastāvot iespējām to pagarināt ar analogiem nosacījumiem, no otras puses, viss references daudzums vai tā daļa attiecīgajai saimniecībai vai tās daļai, kura atbilstoši gadījumam tiek nodota vai kuras nomas līgums netiek pagarināts, ir nododams attiecīgajam ražotājam, ja tas plāno turpināt piena ražošanu, ar nosacījumu, ka tā rīcībā esošo references daudzumu summa un to daudzums attiecīgajai saimniecībai, kuru tas pārņem vai kurā tas ražo savu produkciju, nav lielāks par references daudzumu, kāds tam bija pirms nodošanas vai nomas līguma termiņa beigām.

Dalībvalstis var piemērot 1., 2. un 4. punkta noteikumus attiecībā uz nodošanu, kas notikusi references perioda laikā vai pēc tam.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

7. Regula Nr. 857/84 1994. gada 1. aprīlī tika atcelta un aizstāta ar Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko nosaka papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē [7].

7 — OV L 405, 1. lpp.

8. Regulas Nr. 3950/92 7. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Saimniecībai pieejamais references daudzums tiek nodots kopā ar saimniecību pārdošanas, iznomāšanas vai mantošanas gadījumos ražotājiem, kas to pārņem, saskaņā ar noteikumiem, ko nosaka dalībvalstis, ņemot vērā piena produktu ražošanai izmantojamās platības vai citus objektīvus kritērijus un vajadzības gadījumā vienošanos starp pusēm. References daudzuma daļa, kas vajadzības gadījumā netiek nodota kopā ar saimniecību, tiek ieskaitīta valsts rezervē.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

B — *Valsts tiesiskais regulējums*

9. Vācijas Federatīvā Republika references daudzuma piešķiršanu ir noteikusi ar 1994. gada 21. marta *Milchgarantiemengenverordnung* [8] [Noteikumi par garantēto piena daudzumu] (turpmāk tekstā — "*MGV*"), kas pēdējoreiz grozīti 1996. gada 25. martā ar *33. Änderungsverordnung* [9] [33. noteikumi par grozījumiem].

10. *MGV* 7. pantā izvilkumu veidā ir noteikts:

"3.a Ja saimniecības daļas, kas tiek izmantotas piena ražošanai, pamatojoties uz nomas līgumu, kas ir noslēgts pirms 1984. gada 2. aprīļa, tiek atdotas atpakaļ iznomātājam pēc 1984. gada 30. septembra, netiek nodots references daudzums, kas pārsniedz 5 ha atstātās platības; no platībām, kas pārsniedz 5 ha, puse no references daudzuma, tomēr ne vairāk kā 2500 kg par hektāru, pāriet iznomātājam. Tas nav spēkā, ja iznomātājs un nomnieks noslēdz citu vienošanos, nomnieks izbeidz nomas līgumu vai iznomātājs pierāda, ka no piena ražošanas references daudzuma ir atkarīgs viņš, viņa laulātais draugs vai bērni; šādā gadījumā iznomātājam pāriet ne vairāk kā 5000 kg par hektāru. Saskaņā ar pirmajā vai otrajā teikumā minētajiem principiem iznomātājam pārejošais references daudzums tiktāl, ciktāl tas ir piešķirts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 857/84 3.a panta 1. punkta pēdējo daļu un 3. panta pirmā teikuma otro variantu, tiek atbrīvots par labu Vācijas Federatīvajai Republikai, ja pāreja notiek pirms 1. pantā minētajos tiesību aktos paredzētā termiņa beigām. References daudzumu pāreja saskaņā ar pirmo teikumu neietver references daudzumu, kas ir atbrīvots saskaņā ar

8 — 1994. gada 21. marta *Milchgarantiemengenverordnung* (*BGBl.*, 1994 I, 586. lpp.).

9 — 1996. gada 25. marta *33. Änderungsverordnung* (*BGBl.*, 1996 I, 535. lpp.).

Milchaufgabevergütungsgesetz 2.a panta 4. punkta piekto teikumu un 3. punktu un pret atlīdzību piešķirts nomniekam.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

III — Lietas būtība, pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

11. Konrāds Laiprehts [*Leiprecht*] 1980. gada 15. novembrī iznomāja pļavu 4,01 ha platībā piena ražošanai Aloiza Kiblera [*Kibler*], pamata prāvas prasītāja (turpmāk tekstā — "prasītājs"), tēvam.

12. Prasītājs, kas laika gaitā kļuva par tēva mantinieku, 1992. gada 30. novembrī izbeidza lauku zemes nomas līgumu. Iepriekš viņš savu piena references kvotu, respektīvi, references daudzumu iznomāja Manfrēdam Otam [*Ott*].

13. Laiprehts, iznomātājs, 2002. gada 16. decembrī Rāvensburgas *Amt für Landwirtschaft, Landschafts- und Bodenkultur* [Lauksaimniecības pārvalde] (turpmāk tekstā — "*ALLB*") lūdza tam izsniegt apliecību par piena references daudzuma proporciju, kas viņam atjaunota īpašuma atgūšanas rezultātā 1992. gada novembrī. Savā lūgumā viņš precizēja, ka viņš pats neesot piena ražotājs, un piebilda, ka viņam neesot nodoma uzsākt šādu darbību.

14. 2003. gada 5. maijā *ALLB* izsniedza iznomātājam apliecību, kurā, pirmkārt, tika atzīts, ka no 2003. gada 1. aprīļa viņam piešķirts references daudzums 4391,28 kg par hektāru, pateicoties 4,0166 ha pļavas atgūšanai, kas tiek izmantota piena ražošanai, un, otrkārt, apliecināts, ka pagaidu kārtā viņam piešķirts piegādes references daudzums 11 817 kg ar references tauku saturu 4,08 %.

15. Kamēr Ots, apakšnomnieks, attiecībā uz references tauku saturu cēla pretenziju, ka tas noteikts nepareizi, prasītājs un Laiprehts iesniedza sūdzību par *ALLB* lēmumu.

16. *Regierungspräsidium Tübingen* [Tībingenes Reģionālā padome] ar 2004. gada 27. aprīļa lēmumu noraidīja prasītāja sūdzību. Lēmuma pamatojumā tā vispirms norādīja, ka lietas novērtējums ir jāpamato ar tiesību normām, kas bija spēkā 1992. gada

30. novembrī. Attiecīgi tā ir tikai 1984. gada 31. marta Regula Nr. 857/84, savukārt 2002. gada 20. jūnija spriedums lietā C-401/99 *Thomsen* [10] attiecas uz Regulas Nr. 3950/92 interpretāciju, un tādēļ šajā gadījumā to piemērot nevar.

17. Prasītājs 2004. gada 25. maijā iesniedzējtiesā cēla prasību par šo iebildumu lēmumu. Prasības pamatojumā viņš apgalvoja, ka laikā, kad attiecīgā pļava tika nodota atpakaļ, ne Ots, ne Laiprehts nebija piena ražotāji. Viņš apgalvo, ka spriedums lietā *Thomsen* ir piemērojams visām lietām, uz kurām attiecas Regulas Nr. 857/84 7. panta 1. punkts, kā arī jāatsaucas uz Regulas Nr. 804/68 5.c pantā paredzētajiem izpildes noteikumiem par papildmaksājumiem, kuros ražotāja jēdziens minēts saistībā ar platību un references daudzuma pārņemšanu.

18. *Baden-Württemberg* [Bādenes-Virtembergas] federālā zeme, atbildētāja pamata prāvā (turpmāk tekstā — "atbildētāja") argumentē, ka noteicošais nav tas, vai kvotu pārņēmējs ir piena ražotājs. Jēdziens "ražotājs" netiek minēts Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. panta 1. punktā. Noteikumi, saskaņā ar kuriem, beidzoties nomas līgumam, iznomātājam ir jābūt ražotājam, lai tas varētu atkal saņemt references daudzumu, pirmoreiz parādās Regulas Nr. 3950/92 7. panta 2. punktā.

10 — 2002. gada 20. jūnija spriedums lietā C-401/99 *Thomsen* (*Recueil*, I-5775. lpp.).

19. Iesniedzējtiesa uzskata, ka uz jautājumu, vai references daudzuma nodošana atpakaļ iznomātājam paredz, ka tas ir piena ražotājs, nevar skaidri un viennozīmīgi atbildēt, balstoties uz līdzšinējo judikatūru. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, tad jāuzdod jautājums, vai references daudzums var saglabāties nomniekam tādā gadījumā, ja nomnieks brīvprātīgi izbeidzis nomas līgumu.

20. Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Sigmaringen* ar 2005. gada 12. maija lēmumu, kas Eiropas Kopienu Tiesas kancelejā saņemts 2005. gada 6. jūlijā, Eiropas Kopienu Tiesai uzdeva šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas paredz, ka, nododot atpakaļ iznomātu saimniecības daļu, piena ražošanai izmantotais nomnieka saimniecības platību attiecīgais references daudzums tiek nodots atpakaļ iznomātājam arī tad, ja iznomātājs nodošanas laikā vairs nav piena ražotājs, tas neplāno atsākt piena ražošanu un neplāno iznomāt to citam piena ražotājam, ir saderīgs ar Regulas (EEK) Nr. 857/84 7. panta 1. punktu Regulas (EEK) Nr. 590/85 redakcijā un ar Regulas (EEK) Nr. 1546/88 7. panta pirmās daļas 2., 3. un 4. punktu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša — vai valsts tiesiskais regulējums, kas paredz, ka nomas tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā references daudzumu pilnībā saglabā saimniecības daļas nomnieks, ir saderīgs ar Regulas (EEK) Nr. 857/84 7. panta 1. punktu Regulas (EEK) Nr. 590/85 redakcijā un ar Regulas (EEK) Nr. 1546/88 7. panta pirmās daļas 4. punktu, pat ja noma brīvprātīgi ir izbeigta?"

IV — Par pirmo prejudiciālo jautājumu

21. Ievadā ir jāatgādina, ka tiesu sadarbības ietvaros prejudiciālajos jautājumos dalībvalstu tiesu kompetencē ir prāvas faktisko apstākļu konstatēšana un novērtēšana, turpretim Tiesas uzdevums ir dot dalībvalstu tiesām norādes par interpretāciju, kas ir vajadzīga lēmuma pieņemšanai konkrētajā lietā [11].

22. Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai pēc Regulas Nr. 3950/92 spēkā stāšanās esošie noteikumi par piena papildu daudzumu — it īpaši Regula Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, kā arī Regula Nr. 1546/88 — paredz, ka iznomātas saimniecības daļas atpakaļ atdošanas gadījumā ar šo daļu saistītais references daudzums var tikt atdots iznomātājam, pat ja viņš vairs nav piena ražotājs, neplāno veikt šādu darbību un tam nav nodoma no jauna iznomāt attiecīgo saimniecību citam piena ražotājam.

23. Spriedumā lietā *Thomsen* Tiesa konstatēja, ka, pārtraucot lauksaimniecības nomas līgumu par piena ražošanas uzņēmumu, tam piesaistītais references daudzums pilnā apmērā vai daļēji nomniekam var pāriet tikai tad, ja tas pats ir piena ražotājs, viņš plāno uzsākt piena ražošanu vai nomas līguma izbeigšanas brīdī esošais references daudzums pāriet trešajai personai, kura ir piena ražotājs [12].

24. Pamata prāvā tomēr pastāv šaubas par nepieciešamību būt ražotājam, lai iznomātājs saņemtu atpakaļ references daudzumu, kas saistīts ar nomātajām platībām piesaistīto references daudzumu, it īpaši tāpēc, ka

11 — Skat. it īpaši 2000. gada 11. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-51/96 un C-191/97 *Deliège* (*Recueil*, I-2549. lpp., 50. punkts), 1990. gada 22. maija spriedumu lietā C-332/88 *Alimenta* (*Recueil*, I-2077. lpp., 9. punkts) un 1986. gada 3. jūnija spriedumu lietā 139/85 *Kempf* (*Recueil*, 1741. lpp., 12. punkts).

12 — Spriedums lietā C-401/99 (minēts iepriekš 10. zemsvītras piezīmē), 41., 45. un 46. punkts.

spriedums lietā *Thomsen* pieņemts par Regulu Nr. 3950/92, kuras 7. panta 1. punktā — citādi nekā šajā lietā piemērojamajā Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. panta 1. punktā — skaidri minēts jēdziens "ražotājs".

25. Par šīs atšķirības nozīmīgumu ir jāmin, ka Tiesa spriedumā lietā *Thomsen*, interpretējot Regulu Nr. 3950/92, vairākkārt ir balstījusies uz principu, ka lauksaimniekam var piešķirt references daudzumu tikai tad, ja viņam ir piena ražotāja statuss [13].

26. Šis princips izriet jau no noteikuma par piena papildmaksājuma vispārējās jēgas un mērķa [14], un Tiesa to, kā Komisija pareizi ir minējusi, ir izklāstījusi jau spriedumā lietā *Thomsen* saistībā ar attiecīgo Regulas Nr. 857/84 noteikumu interpretāciju [15].

27. Tādēļ Tiesas interpretācija spriedumā lietā *Thomsen* par to, ka iznomātājam references daudzumu var piešķirt tikai tad, ja viņam ir piena ražotāja statuss, respektīvi, viņš plāno uzsākt piena ražošanu vai iznomāt platības piena ražotājam, nebalstās uz Regulas Nr. 3950/92 tekstu, bet gan drīzāk atbilst vispārējam principam, kas ir pamatā vispārējiem noteikumiem par piena papildmaksājumu un īpaši Regulām Nr. 857/84 un Nr. 1546/88. Tāpēc Tiesas secinājumi spriedumā lietā *Thomsen* ir jāpiemēro arī šajā prāvā.

28. Tādēļ uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. panta 1. punkts, kā arī Regulas Nr. 1546/88 7. panta pirmās daļas 1., 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, atdodot atpakaļ kādas saimniecības iznomāto daļu, atbilstošais references daudzums piena ražošanai izmantotajās platībās nevar tikt atdots iznomātājam, ja viņš šajā laikā vairs nav piena ražotājs un arī neplānot uzsākt piena ražošanu, ne arī attiecīgās platības iznomāt tālāk piena ražotājam.

V — Par otro prejudiciālo jautājumu

29. Ar savu otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa gadījumā, ja uz pirmo preju-

13 — *Ibidem*, 32. un 39. punkts.

14 — *Ibidem*.

15 — Skat. 1991. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-341/89 *Ballmann* (*Recueil*, I-25. lpp., 9. punkts), kā arī 1997. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-15/95 *EARL de Kerlast* (*Recueil*, I-1961. lpp., 24. punkts).

diciālo jautājumu atbilde ir noraidoša, būtībā vēlas noskaidrot, vai saskaņā ar Regulu Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, kā arī Regulu Nr. 1546/88 nomas attiecību izbeigšanas gadījumā references daudzums pilnā apjomā var palikt saimniecības daļas nomniekam, ja nomas līguma izbeigšana notikusi brīvprātīgi.

30. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru visi noteikumi par references daudzumu balstās uz Regulas Nr. 857/84 7. pantā un Regulas Nr. 1546/88 7. pantā noteikto vispārīgo principu, ka references daudzums tiek piešķirts pēc platību principa un tāpēc tas jānodod kopā ar platību, kurai tas ir piešķirts [16].

31. Tādējādi references daudzums principā ir nododams tikai kopā ar saimniecības platībām, kurām tas ir piesaistīts, ar priekšnoteikumu, ka šī nodošana notiek, ievērojot Regulas Nr. 857/84 7. pantā un Regulas Nr. 1546/88 7. pantā paredzēto formu un noteikumus. Noteikumi par references daudzumu nepieļauj izolētu references daudzuma nodošanu, izņemot Kopienu tiesībās paredzētos izņēmuma gadījumus [17].

32. Šajā lietā gan labākajā gadījumā būtu jāņem vērā Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. panta 4. punktā noteiktais izņēmuma gadījums, kura piemērošanas noteikumi iekļauti Regulas Nr. 1546/88 7. panta pirmās daļas 4. punktā [18].

33. Saskaņā ar Regulas Nr. 857/84 7. panta 4. punktu dalībvalstis var paredzēt aizejošajam nomniekam references daudzumu pārskaitīt kredītā. Neskatoties uz to, ka, kā minējusi Vācijas valdība, Vācijas Federatīvā Republika šo iespēju nav izmantojusi, tomēr jau no šo noteikumu, uz kuriem balstās šī prāva, teksta izriet, ka nomnieks grib turpināt piena ražošanu pēc nepagarinātā nomas līguma beigām.

34. Turklāt, kā izriet no Regulas Nr. 590/85 sestā apsvēruma, šie noteikumi, kas kā izņēmums no vispārējā principa, ka references daudzums ir jānodod kopā ar platību, ar kuru tas ir saistīts, ir jāinterpretē šauri, tika iekļauti Regulā Nr. 857/84, lai mazinātu smagās ekonomiskās un sociālās sekas, kas

16 — Skat. šajā sakarā it īpaši spriedumu lietā C-15/95 (minēts iepriekš 15. zemsvītras piezīmē), 17. punkts, un 1997. gada 23. janvāra spriedumu lietā C-463/93 *St. Martinus Elten* (*Recueil*, I-255. lpp., 24. punkts); skat. arī 1994. gada 27. janvāra spriedumus lietā C-98/91 *Herbrink* (*Recueil*, I-223. lpp., 13. punkts) un lietā C-189/92 *Le Nan* (*Recueil*, I-261. lpp., 12. punkts).

17 — Skat. spriedumu lietā C-15/95 (minēts iepriekš 15. zemsvītras piezīmē), 19. punkts.

18 — Skat. šajā sakarā spriedumu lietā C-98/91 (minēts iepriekš 16. zemsvītras piezīmē), 14. punkts.

pēc šī principa piemērošanas var rasties nomniekam, kuram beidzas ražošanas noma un kurš piena ražošanu vēlas turpināt citur.

35. Kā, manuprāt, Komisija pareizi ir minējusi, saistībā ar šo izņēmuma mērķi nomnieka situācija, kurš, kā šajā prāvā, brīvprātīgi izbeidz nomas līgumu, nav aizsargājama tādā pašā mērā, kā tāda nomnieka situācija, kura līgums beidzas un kuram turklāt nav tiesību uz līguma pagarināšanu ar atbilstošiem noteikumiem.

36. Tādēļ Regulas Nr. 857/84, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 590/85, 7. panta 4. punktā paredzētais izņēmums tādā gadījumā kā šis nav piemērojams.

37. Attiecīgi uz otro prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 857/85 7. panta 1. punkts, kā arī Regulas Nr. 1546/88 7. panta pirmās daļas 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nomas attiecību izbeigšanas gadījumā references daudzums nevar palikt saimniecības daļas nomniekam, ja nomas attiecību izbeigšana ir notikusi brīvprātīgi.

38. Ņemot vērā apstākļus, kādi ir pamata prāvā, references daudzums, kas saistīts ar nomas platību, šo priekšnoteikumu neesamības dēļ nevar tikt piešķirts ne iznomātājam, kuram nav ražotāja statusa, ne arī aizejošajam nomniekam, kurš ir brīvprātīgi izbeidzis nomas līgumu. Kā šajā gadījumā ir ieteikusi Vācijas valdība un Komisija, attiecīgais references daudzums ir jāieskaita valsts rezervēs un pēc tam no jauna jāsadala.

VI — Par tiesāšanās izdevumiem

39. Vācijas valdības un Komisijas tiesāšanās izdevumi nav atlīdzināmi. Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata prāvā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

VII — Secinājumi

40. Pamatojoties uz iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem šādi:

1) Padomes 1984. gada 31. marta Regulas (EEK) Nr. 857/84, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā norādīto papildmaksājumu piemērošanai piena un piena produktu nozarē, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1985. gada 26. februāra Regulu Nr. 590/85, 7. panta 1. punkts, kā arī Komisijas 1988. gada 3. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1546/88, ar ko nosaka Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā norādīto papildmaksājumu piemērošanas noteikumus, 7. panta pirmās daļas 1., 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, atdodot atpakaļ kādas saimniecības iznomāto daļu, atbilstošais references daudzums piena ražošanai izmantotajās platībās nevar tikt atdots iznomātājam, ja viņš šajā laikā vairs nav piena ražotājs un arī neplāno uzsākt piena ražošanu, ne arī attiecīgās platības iznomāt tālāk piena ražotājam;

2) Regulas Nr. 857/84 7. panta 1. punkts, kā arī Regulas 1546/88 7. panta pirmās daļas 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nomas attiecību izbeigšanas gadījumā references daudzums nevar palikt saimniecības daļas nomniekam, ja nomas attiecību izbeigšana notikusi brīvprātīgi.